

26. februar 2019
Sagsnr. 18/01401
KFAL

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

STADFÆSTELSE i sag om afgørelse vedr. gebyr for mistankekontrol i Aalborg Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter betalingsbekendtgørelsens § 21,¹ jf. § 83, stk. 3,² jf. fødevarelovens § 58 a, stk. 1.³

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Fødevarestyrelsens afgørelse af 4. august 2016 om tidsforbrug på kontrolbesøg den 14. april 2016.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.⁴

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**

Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Bekendtgørelse nr. 1799 af 22. december 2015 om betaling for kontrol af fødevarer, foder og levende dyr m.v. var gældende på kontroltidspunktet.

² Bekendtgørelse nr. 1760 af 27. december 2018 om betaling for kontrol af fødevarer, foder og levende dyr m.v. (nugældende).

³ Lovbekendtgørelse nr. 999 af 2. juli 2018 om fødevarer.

⁴ Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 25. august 2016 påklaget til Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri af virksomheden.

Sagen er pr. 1. februar 2017 overgået til behandling i Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. § 24, stk. 6, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Klager har anført, at virksomheden ikke kan blive pålagt at betale gebyr for den del af kontrollen vedrørende prøveudtagning og gennemgang af procedurer og dokumentation, der laves i forbindelse med mistankekontrol.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Det fremgår af kontrolrapport af 14. april 2016, at Fødevarestyrelsen hos klager udførte kontrol af 4 timer og 45 minutters varighed. Under tilsynet blev blandt andet kontrolleret håndtering af og egenkontrol for spiseklare fødevarer, herunder rullepølse. Derudover blev klagers procedurer for udtagning af prøver af spiseklare fødevarer til analyse for *Listeria monocytogenes* kontrolleret og der blev der udtaget produktprøver af rullepølse og malakof pølse. Endelig blev klagers varmebehandling af rullepølse i marts og februar måned 2016 kontrolleret. Fødevarestyrelsen havde ingen anmærkninger til de kontrollerede forhold og kontrolrapporten blev markeret med elitesmiley.

Fødevarestyrelsen fremsendte den 18. april 2016 en faktura på 9.982 kr. Det fremgik af fakturaen, at der blev opkrævet et grundgebyr på 330 kr. og gebyr for 19 kvarter á 508 kr. med kontroltypen standard/elite frekvens.

Klager gjorde den 31. maj 2016 indsigelse mod fakturaen. Klager gjorde opmærksom på, at baggrunden for tilsynet var fund af *Listeria* i en rullepølse i Sverige, hvor det endnu ikke var dokumenteret, at det var et produkt fra klager. Der skulle derfor udtages produktprøver og miljøprøver i klagers produktion (mistankekontrol). I ventetiden blev der også foretaget ordinær kontrol. Klager gjorde indsigelse mod at blive faktureret for den samlede tid, der blev brugt, idet klager mente, at tiden vedrørende mistankekontrol ikke kunne pålægges klager. Klager påpegede, at der var afsat penge til netop den slags sager.

På baggrund af klagers indsigelse traf Fødevarestyrelsen den 4. august 2016 afgørelse om faktureringen. Fødevarestyrelsen oplyste i afgørelsen, at kontrolbesøget skyldtes en besked fra de svenske fødevaremyndigheder om fund af *Listeria monocytogenes* i en åbnet pakke rullepølse i forbindelse med et sygdomstilfælde. Rullepølsen var købt i en detailbutik, der til Fødevarestyrelsen havde oplyst, at rullepølsen stammende fra klagers virksomhed. Fødevarestyrelsen havde derfor mistanke om, at den *Listeria monocytogenes*, der havde givet anledning til sygdom kunne

stamme fra klager. Fødevarestyrelsen udførte på den baggrund kontrol hos klager den 14. april 2016 mellem kl. 5.00 og 9.45.

Fødevarestyrelsen oplyste i afgørelsen, at de var to medarbejdere ved kontrolbesøget, men at styrelsen kun tog betaling for den ene tilsynsførende og derfor ikke har faktureret tid brugt af prøveudtageren til prøveudtagning eller analyse af prøverne. Den tilsynsførende var dog sammen med prøveudtageren under prøveudtagningen, og tilsynet varede derfor længere en normalt.

Fødevarestyrelsen henviste som hjemmel for faktureringen til betalingsbekendtgørelsens § 21.⁵

2.2 Fødevarestyrelsens bemærkninger til klagen

Fødevarestyrelsen oplyste, at kontrolbesøget var en ordinær kontrol af undertypen ”standard/elitefrekvens”. Fødevarestyrelsen anførte, at det ligger inden for den ordinære kontrol, at Fødevarestyrelsen går i dybden med at undersøge forhold, der kan have betydning for fødevaresikkerheden og som udspringer af konkrete sygdomstilfælde, også når der er tale om mistanke.

Endelig oplyste Fødevarestyrelsen, at der er afsat forligspenge til typebestemmelse af listeriafund i prøveudtagning og til interne foranstaltninger som kurser og vejledninger, men ikke til selve kontrollen i forbindelse med listeriamistanke.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle spørgsmålet, om hvorvidt klager kan blive pålagt at betale gebyr for den del af kontrollen, der udføres på grund af mistanke om forurening med listeria.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det fremgår af den dagældende betalingsbekendtgørelsens § 21, stk. 1, at der for kontrol i fødevarevirksomheder betales et grundgebyr på 330 kr. og 508 kr. for hvert påbegyndt kvarter.

Det fremgår af den gældende betalingsbekendtgørelsens § 83, stk. 3, at afgifter og gebyrer m.v. for tidsrummet før den 1. januar 2019 opkræves efter de hidtil gældende regler. Da opkrævningen vedrører kontrol udført

⁵ Bekendtgørelse nr. 1799 af 22. december 2015 om betaling for kontrol af fødevarer, foder og levende dyr m.v.

ved kontrolbesøg den 14. april 2016, finder Miljø- og Fødevareklagenævnet, at afgørelsen om opkrævning skal træffes med hjemmel i bekendtgørelse nr. 1799 af 22. december 2015 om betaling for kontrol af fødevarer, foder og levende dyr m.v., idet den var gældende på kontroltidspunktet.

Betalingsbekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i blandt andet fødevareloven § 45, stk. 2, og § 45, stk. 3.⁶ Det fremgår af § 45, stk. 2, at ministeren kan fastsætte regler om opkrævning og betaling af afgifter og gebyrer til dækning af omkostninger ved tilsyn og kontrol efter loven eller regler udstedt i medfør af loven eller i henhold til forordninger udstedt af Den Europæiske Union vedrørende de forhold, der er omfattet af loven.

Det fremgår af § 45, stk. 3, at ministeren kan fastsætte regler om betaling for blandt andet særlig belastende kontrol samt ekstraordinære tilsyn, kontrol og analyser eller anden særlig kontrol.

Bestemmelserne blev fremsat i Forslag L 145 til Lov om Fødevarer, fremsat 6. april 2005. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelserne, at ”Bestemmelserne er ligesom den tilsvarende bestemmelse i den gældende lov udtryk for princippet om brugerbetaling og giver hjemmel til opkrævning af afgifter på alle områder til hel eller delvis dækning af kontrolomkostningerne”. Der er ikke i øvrigt nogen præcisering af, hvilke typer kontrolomkostninger, det drejer sig om.

Miljø- og Fødevareklagenævnet vurderer, at da den tilsynsførende var sammen med prøveudtageren under prøveudtagningen, og da tilsynet af den grund varede længere en normalt, er der tale om at Fødevarestyrelsen delvist har udført kontrol forårsaget af en mistanke om forurening af et fødevareprodukt hos klager.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at der i dagældende betalingsbekendtgørelsens § 21, stk. 1, var hjemmel til at opkræve betaling for den kontrol, der er udført hos klager. Nævnet finder herunder, at der er hjemmel til at opkræve betaling for kontrol, der er udført som følge af en konkret mistanke om forurening af klagers fødevareprodukter. Nævnet har ved denne vurdering særligt lagt vægt på, at der ikke i hverken fødevareloven, bemærkningerne til fødevareloven eller i betalingsbekendtgørelsen er foretaget en begrænsning af hjemlen til at opkræve betaling til kun at gælde for særlige typer af kontrol.

Nævnet har desuden lagt vægt på ordlyden af dagældende betalingsbekendtgørelsens § 21, stk. 1, hvorefter den omfatter kontrol i fødevarevirksomheder forstået som et bredt kontrolbegreb. Nævnet har herved lagt vægt på, at det fremgår af dagældende betalingsbekendtgørelsens § 22, stk. 1, og § 23, at der er fastsat særlige regler i ordinær kontrol. Det understøtter, at den kontrol, der henvises til i betalingsbekendtgørelsens §

⁶ Lovbekendtgørelse nr. 43 af 12. januar 2016 om fødevarer var gældende på kontroltidspunktet.

21, stk. 1, skal forstås som et bredere begreb, der derfor efter nævnets opfattelse også omfatter kontrol, der udføres efter mistanke om forurening af fødevarer.

Nævnet bemærker endelig, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte oplysningen fra Fødevarestyrelsen om, at der er afsat forligspenge til typebestemmelse af listeriafund i prøveudtagning og til interne foranstaltninger som kurser og vejledninger, men ikke til selve kontrollen i forbindelse med listeriamistanke.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Fødevarestyrelsens afgørelse af 4. august 2016 om tidsforbrug på kontrolbesøg den 14. april 2016.